

[Anker Jørgensen]

raketterne, som blev vedtaget her i folketin- get, stort set er uden betydning, og at man ikke behøver tage nogen notits af den. I hvert fald tyder de udtalelser, der er faldet til pressen, på, at sådan vurderer statsministeren det, og det er udtalelser, der er faldet efter behandlingen og vedtagelsen her i folketin- get og altså også efter besøget og samtalen med præsident Reagan.

Jeg mener, det er vigtigt at understrege for det første, at der her i folketin- get var et fler- tal, der stemte for en dagsorden, der bakkede op bag FN-resolutionen om fastfrysning af rakettlagrene her i verden. Dengang hørte vi, at det var noget med kommaer, og det betød egentlig ikke noget særligt, at folketin- get vedtog noget sådant, og det, man behandlede og åbenbart besluttede i FN, betød heller ikke noget særligt.

Det andet var den dagsorden om atomra- ketterne, hvor socialdemokratiet foreslog, at vi satte en stopklods for finansieringen af atombevæbningen, for så vidt angår Dan- mark. Jeg vil bare ved denne lejlighed under- strege, at det er der vedtaget i folketin- get. Det er klart, at det også betyder noget, og derfor må jeg sige, at det er uheldigt, hvis statsministeren giver et noget andet indtryk af det.

Derfor vil jeg bede statsministeren, uden- rigsministeren og regeringen som helhed om ikke bare at acceptere sådan formelt, at det er sket, men også fuldt ud forstå, hvad det er for et signal, der ligger i de vedtagelser, der er foretaget på dette område i det danske folketin- get. Jeg advarer altså statsministeren og udenrigsministeren mod at være for letsindi- ge, når man udtaler sig om, hvad det er, der er vedtaget i folketin- get, og jeg advarer imod, at man misfortolker det, der er vedta- get i folketin- get. Det ville, hvis man virkelig gør det, være en hån imod folketin- get.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg glæder mig da også til at høre statsmi- nisterens bemærkninger om dette, for jeg er da helt sikker på, at statsministeren ikke har fortalt præsident Reagan, at Danmark nu var godt på vej ud af NATO, fordi man nægtede de sidste 40 mill. kr. til et projekt, der koster milliarder af dollars. Det vil jeg da selvføl- gelig ikke tro.

Jeg håber da heller ikke, statsministeren på nogen måde har været påtrængende over for præsident Reagan og søgt at påtvinge ham, hvilken vurdering han skulle drage på grundlag af faktiske oplysninger om, at Dan- mark nægtede at betale 40 mill. kr. til dette projekt. Jeg er sikker på, at hr. Reagan har fået lov til selv at drage sine konklusioner, og jeg kan godt forstå, hvis han har grint lunt i det skæg, han jo ganske vist ikke har.

Jeg er stadig væk mere betænkelig ved reaktionen fra Sovjetunionens side over for det, der er sket, end jeg er over Amerikas eventuelle reaktion. De har været vant til lidt af hvert fra den tidligere statsministers side.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne svare på hr. Anker Jørgen- sens betragtning, og jeg er da glad for at få lejlighed til at bekræfte den fremstilling, jeg over for den amerikanske regering har givet af Danmarks situation efter vedtagelsen for- leden af dagsordenen om INF-programmet.

Samtalen hos præsident Reagan om dette emne varede nu for øvrigt kun ganske få mi- nutter. Vi havde langt vigtigere spørgsmål tillige at skulle overveje sammen, men vi ved jo alle, hvordan sådan noget er. Journalister har ofte kig på det tema, som de selv på for- hånd har udvalgt til at skulle være det vigtig- ste.

Hr. Anker Jørgensen har jo ganske ret i, at det er meget vigtigt, at man, når man som statsminister udtaler sig om internationale anliggender, er overordentlig omhyggelig. Det har jeg lært af min forgænger – jeg men- ner, jeg har lært, hvor vigtigt det er. Jeg var meget omhyggelig og gav en ganske kort re- degørelse, og jeg ved nøjagtig, hvad jeg har sagt, også på pressemødet, for jeg havde et ordret manuskript. For at korte det ned gen- gav jeg indholdet af den dagsorden, folketin- get har vedtaget. Jeg gjorde opmærksom på, at den var vedtaget af 49 stemmer, medens 90, nemlig regeringspartierne og visse andre, undlod at stemme. Og så føjede jeg til efter at have refereret dagsordenens indhold, at jeg i slutningen af debatten tillod mig at re- sumere dens forløb, og jeg sagde også, at jeg gjorde det uimodsagt. Jeg fremdrog tre vigtig- ting: for det første at et stort flertal i det danske folketin- get fortsat var tilhængere af Danmarks medlemskab af NATO, for det